

Isidre Grau dona el seu fons documental a la Biblioteca de Catalunya

L'escriptor de Cerdanyola ha publicat la seva darrera novel·la, *Ciudadà Canalda*, una obra d'ambientació molt vallesana que narra la història d'un ascens i d'un declivi

Amb l'objectiu de posar-lo a l'abast dels investigadors i de tota mena d'usuaris, l'escriptor Isidre Grau ha fet donació del seu fons documental a la Biblioteca de Catalunya, en un acte de recepció que va tenir lloc el 9 de maig passat i que va comptar amb l'apadrinament dels escriptors Vicenç Villatoro i Joan Todó, que hi van glossar la seva obra i trajectòria.

El Fons de l'escriptor de Cerdanyola del Vallès aplega obra literària –novel·la, narrativa curta, viatges, assaig i literatura infantil i juvenil– així com correspondència, material de cursos i tallers d'escriptura, memòria familiar, retalls de premsa, articles, impresos i altra documentació. Isidre Grau (Sabadell, 1945) és un escriptor prolífic, amb una llarga trajectòria literària i ha estat mereixedor de destacats premis com el Sant Jordi de novel·la, l'any 1985, amb *Els colors de l'aigua*, una de les divuit que ha publicat, juntament amb *La ciutat dels solitaris*, *L'home que perseguia la veritat*, *Un dissabte de primavera* i *Setanta-tres dies amb el pare*, entre d'altres. Va formar part del col·lectiu Ofeïa Dracs i també s'ha dedicat a la docència durant els quinze anys que va impartir tècniques de novel·la i de conte a l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonès. Al diari *Avui* hi va publicar articles amb reflexions sobre l'espectura que després va recollir en els assaigs literaris *L'arquitectura de conte* i *La maleta de l'escriptor*.

L'ingrés del seu arxiu personal a la Biblioteca de Catalunya contribueix a ampliar els fons literaris contemporanis que hi conservats, amb el propòsit de preservar el patrimoni literari català. A l'acte de recepció del fons, Villatoro va remarcar la “perdurabilitat” de la seva obra literària, “diversa però amb una aire propi” i fruit d'un “treball per la perfecció” que va emmarcar en un “realisme sòlid” que “excel·leix en els llocs i els personatges”.

Com Grau, Villatoro va ser integrant d'aquell col·lectiu literari fundat a mitjans dels anys setanta, d'una generació que volia crear lectors en català, en una aposta decidida pe la narrativa, amb vocació de professionalitat i de “voler viure escriptint”, que va crear la pròpia tradició literària enllaçant-la amb les contemporànies.

Dies abans de Sant Jordi, Grau va presentar la seva darrera obra, *Ciudadà Canalda* (Ed. Trípod), una novel·la que explica la història d'un ascens i un declivi en la figura d'un constructor originari del Berguedà, Romà Canalda, feréstec i contradictori, absorbit per una set personal insaciable, que no pot apagar malgrat el seu èxit amb els negocis. Ell és un personatge clau en el creixement de Montcerdà, una localitat imaginària que recorda molt Cerdanyola del Vallès, clar exponent del *boom* de la construcció dels anys setanta; en el pas del franquisme a la democràcia i d'una societat simple a una de molt més complexa.

El lector arriba a conèixer Canalda a través d'un periodista que rep l'encàrrec de fer-ne la biografia. El projecte queda interromput de ma-

nera imprevista fins que, anys després de la seva mort, el periodista decideix escriure-la i en ella hi revela els seus secrets més inconfessables i tot de peripècies familiars. [Vicenç Relats]

